

ΤΑ ΕΚΤΑΚΤΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Η ΑΠΟΘΗΚΗ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ

Η μούμιες σήμερα και διλλοτε. Η τελειότης των μευμάτων της όρχασίας Αιγύπτου. "Ενας άπόκρυφος και μυστικός τρόπος ταξιχεύσεως. Ή περίφημες κατακόμες του μοναστηρίου της Καπουκίνων στο Παλέρμο. Μεύμιες τετρακοσίων έτών και πλέον! "Ενα μακάβριο θέαμα. Οι καλόγροι, οι ήγειρμενοι και εις εύγενεις. Μιά κρατική σπαγγέρευσις, κλπ.

ΤΟΝ ανθρώπο είναι έμφατη η ίδεα της μετά θάνατον ζωής, διανοής έπιπλης προκαλεί φόβο την ίδεα διανοής σώματος. Η λοντανή είναι καταδικασμένο, άργα ή γρήγορα, γά τα αποστεντήσαντα στην ίδεα της σκουλήκια και να μεταβληθῇ σ' ένα άσθρων κάκκαλα.

Γι' αυτὸν οὐκοῦνδος το σύντημα της διατηρήσεως των νεκρῶν ικανής από τον άρχοντα προσώπους, έκεινοι μάλιστα ποὺ τὸ έλαχον τελειοποιήσει σε ινέρτατο βαθμό, ήσαν οι Αιγύπτιοι. Τις μούμιες των Αιγύπτιων δὲν μπορεῖ κανεὶς να τέλειωσῃ σήμερα, ούτε σήμερα θέρην, μὲ τὴν δόταν κατεύθυνσην, ποὺ έχει κάνει ή χημεία καὶ ἡ λατοκή, μποροῦσε νὰ διατηρησούμενε βέβαια ένα νεκρὸν ἀναλόγονο περισσὸν ἐπὶ τοῖς ή τέσσερα κόρδινα. Γάν νὰ διατηρηθῇ διάσις ἐπὶ μεγαλύτερο διάστημα, τὸν κάνοντα...κονέρδα, δηλαδὴ τὸν βάζον μέσα σε καθαρὸν ολόντειμα, τὸ ὅπον πάλιν πρέπει ν' ανανεώνεται κάθε διώρυξεν Χρονικὸ δάστημα. "Έτος παραδείγματος χάριν γίνεται με τὸ πότιμα τοῦ Δενίν, ποὺ εἶναι ἔκτενεμό σε διαρκεῖς προσώπων στὴ Μόσχα. "Εντούτος καὶ γ' αὐτὸν λένε διὰ τοῦ ἀρχού σε τῷφα τελείτανα νὰ παρουσιάζῃ σημεῖα ἀποτύπωσεως.

Πολλοὶ λαοὶ, διόρις ἄγριοι, έχουν άσκημα καὶ σήμερα τὴ συνήθεια νὰ διατηρηθῶν τοὺς νεκροὺς τοὺς κατό διατρόφους τρόπους. Στὴ Νέα Ζηλανδία, παραδείγματος χάριν, διατρόφην μόνο τὸ κεφάλι, δύοντας ἐδέρει —λένε— τὸ πνεῦμα. "Άλλα γά τὰ διατηρησούν, τὸν ἀφαροῦν ὅλα τὰ κόκκαλα καὶ κατόπιν παραγεμμύσον τὸ δέρμα μὲ ἀραματικὰ κόρτα. Τὸ κεφάλι αὐτὸν μὲ τὸν καρδὸν ζαρούνει καὶ μικρώνει τόσο, ώστε γίνεται στὸ τέλος σὸν ἔνα πορτοκάλι καὶ μὲ δυνοκούν μαρούει τὸν καρδόν τοῦς καὶ πιένει τὰς θηλέας τῶν παιδιών τὰς θηλέας τῶν παιδιών τοῦς.

Καὶ στὴν Εὐρώπη ὅμως ιπάρχει σημεῖο μὲ μά πόλις, τὸ Παλέρμο, δημοφιλῶν μὲ μά παλιὰ συνήθεια, ποὺ λογέντει ἀπὸ τὸν ΙΤ^ο αἰδόν, οἱ νεκροὶ — καὶ μάλιστα οἱ πλούσιοι καὶ οἱ εὐγενεῖς — δὲν θάνονται, ἀλλὰ φυλάγονται ως μούμιες στὶς κατακόμες τοῦ ἀρχαίου μοναστηρίου τῶν Καπουκίνων.

Τὸ μοναστῆροι αὐτὸν ἔχει ἀπέραντα ινέρταν, στὶς οποῖες εἶναι στοιχαμένοι, ἥ μᾶλλον τοποθετημένοι, κατὸ διαφόρους τρόπους, ψιλάδες νεκροὶ, ἀπὸ τὸ 1.500 μ. Χ. ὡς σημερα.

Σύμφωνα μὲ τὴν παλιὰ συνήθεια τοῦ μοναστηρίου, ὁ καλόγρος, μετὰ τὸ θάνατο τους, ἀποθηράνοντα κατὰ ένα ίδιατερο μνησικὸ τρόπο, σ' ένα ίδιατερο διαιρέσιμο τοῦ μοναστηρίου, καὶ κατόπιν κρεμούνται, ἥ μᾶλλον στηνούνται δοθοῖ, γύρω γύρω στοὺς τοίχους τῆς κατακόμησ. Γάν νὰ μὴ ζαρόσῃ μάλιστα τὸ σῶμα, τοὺς πενοῦντας ἀπὸ μέσον ένα μαρκὸ ουδεῖ, ποὺ τὸν κρατάει εδυντεῖς, στὸν αἰώνα τὸν ἀπαντα!

"Ἔτος στημένον γένω - γένω οι νεκροὶ καλόγροι, μὲ τὰ κεφάλια τους γυρτά, σκεπασμένοι μὲ τὴ κοινωνίες τους καὶ μὲ τὰ κέρια τους σταυ-

ρωμένα στὸ στήθος, μοιάζουν σὰν νὰ προσένχωνται μὲ κατάνυξη ἢ σὰν παρακολούθον μά μωσεῖκη λειτουργίᾳ!..

Ἡ ἄλλες μούμιες, τῶν πλουσίων ἀστῶν ἢ τῶν εὐγενῶν τῆς πόλεως αὐτῆς, ἢ τῶν ἡγουμένων, βρίσκονται τοποθετημένες σὲ σέρετρα, ἥ μᾶλλον σὲ ἐμρύα, σὲ στημένα στὸν ποίκιλος, ποὺ ἔχουν μαρτυρᾶσθαι ἵνα ἀνοιγμα τέμποραστο, ἥ ἀπὸ μέσα σκεπασμένο μ'. Καὶ συμματείλημα, ὅτι τὰ διαχωρίνεται ἀπὸ μέσα ἥ μονιμό. Σὲ μᾶλλον τίτλο βρίσκοται πριναρχόντες ἀπὸ τὰς ἀρχές τοῦ 1.500.

"Οταν μπαίνει κανεὶς σ' αὐτές τὶς κατακόμες, δὲν καταλαμάνεται ὅτε ἀπὸ σεβασμοῦ, οὐτε ἀπὸ φόβο, ἀλλὰ ἀπὸ μάτελγα, ἀνάκητη μὲ φρόνη! Οι νεκροὶ βρίσκονται ἔξει μέσα ἥ ένας σχεδὸν κλάνον στὸν ὄλλον, διανοὶ τὰ ἐμπορεύματα σὲ μάτια. Ἅτελειωτες σειρές ἀπὸ νεκρῶν βρίσκονται ἀλλοὶ πλαγασμένοι στὶς θήρες τους μὲ ἀλλοὶ στέκονται δρόμοι ἀπ' ἔσω, καὶ εἶναι διλοὶ σχεδὸν μοιάσι. Τὸ δέρμα εἶναι τεντόμενό ἐπάνω πάντα στὸ σκελετό πρόσωπο, ἔχει γίνει σπληνὸν σὰν πετρὶ καὶ ἔχει πάρει ἔνα κρόμια γόματος. Ή μύτες εἶνι ὅλες φραγμένες. "Άλλες μούμιες ἔχουν ἀπὸ τὴν πολιωτική μεταβληθῆ σὲ σκελετούς, ποὺ τοὺς σκεπάζουν μόνο λίγο λεπτότατο δέρμα.

Οἱ δένοι ποὺ περνοῦν ἀπὸ τὸ Παλέρμο δὲν παραλείπονται τόσον παραλείπονται σὲ περιέργη κατακόμην. Ἐπίσης καὶ τὰ Ψυγοσάββατα παγγαλοῦν ὅτι συγγενεῖς τῶν νεκρῶν νὰ ἐπιστρέψουν τοῖς δικοῖς τους. Άλλοι διώνονται ποὺ τρέπονται καὶ γίνονται λιγότεροι, γατοὶ ἰδού καὶ πιντάτα χρόνια τὸ κράτος ἔχει ἀπαγορεύσει αὐτὸν τὸ εἴδος τοῦ ἐνταπιασμοῦ καὶ μόνον οἱ καλόγροι ποὺ μοναστηρίου ἔξακολούθουν νὰ πλουτίζουν τὴν ἀπόθηκη τῶν νεκρῶν μὲ τὰ πτώματα τους.

Οἱ πεντοὶ δώμα τῶν ιπάρχων τῆς μονῆς τῶν Καπουκίνων τοῦ Παλέρμου δὲν διατηροῦνται πόσον καρδιά, χρόνος στὸν περίεργο τόπο τῆς ταυτοποίεσθαι των. Συντείνονται ποὺς τοῦτο καὶ γεωλογικὸ λόγοι. Τὸ διδαφος δηλαδὴ τῶν κατακομῶν τί μοντής εἶναι τόπος, ποὺ διευκολύνει τὴ διατήρηση τῶν πτωμάτων τῶν μοναδῶν καὶ εὐγενῶν.

Κι' ἔτσι, κάρος στὶς κατακόμες αὐτές, τὸ Παλέρμο ἔχει ζωηρότατη τουτουτική κίνησι.

Πολλοὶ δένοι πηγαδοῦν στὴν πόλη αὐτὴ, γά τὰ δοῦν τὸ μασάριο καὶ πρωτοφανές αὐτὸν θέαμα...

μ. *

"Η φωτογραφίες ποὺ δημοσιεύνομες εἶναι στοιχαμένες μέσα στὶς κατακόμες αὐτές, ἀπὸ ένα Γερμανὸν τηγανούντας τοὺς περιέργους τοῦ παρατάτητος τοῦ Παλέρμου.

Χωρὶς ν' ἀντιριχάσετε, κυττάτε τις καὶ φύλασσορήστε ἐπὶ τῆς ματαύρητος τῶν ἐγκοινών. Τὶς δημοσιεύνουμε, ἀλλὰ γά τὰ δῆτα τὸ σπάνιο, τὸ περιέργο καὶ μακρόβιον αὐτὸν θέαμα....

"Η μούμια ἐνὸς μοναχοῦ στὶς περίφημες κατακόμες τοῦ μοναστηρίου τῶν Καπουκίνων, στὸ Παλέρμο."

Μούμιες μοναχῶν, ποὺ έχουν λυώσει, ἐντελῶς, καὶ μποσθαντούντος πρὸ τετρακοσίων

Η μούμια τοῦ πράτου ήγουμένου τοῦ μοναστηρίου,

Μούμιες εὐγενῶν καὶ μοναχῶν στὴ σειρά. Ἀπὸ κάτω ἡ θήκη, στὶς δύο ποιεῖς εἶναι ἐπίσης τοποθετημένες πολλές μούμιες, πρὸ έκαποντάδων ἐτῶν.